

פורטפוליו | ד"ר אסטורה מודנה

גיל: 46 תפקיד: שותף מנהל בקרן טרה ונצ'ר פרטנרס

בישראל, התחלנו לצאת והתחתנו. אנחנו גרים בירושלים ויש לנו שלושה ילדים.

ישראל 2: כשהייתי במקינו, הם פתחו כאן את המשרד ועשיתי כאן פרויקט ובגיל 30 חזרתי לארץ. זה התחיל בבדיקה ועבר לעלייה. עזבתי את מקינו ועשיתי ראיונות, עד שפגשתי במלון באילת את ג'ון מרודו, שהיה שותף מנהל בקרן יוראל סיד פרטנרס.

יוראל סיד פרטנרס: עברתי עם מרודו בבדיקת חברות תקשורת שהגיעו להשקעה. הייתי שם ארבע שנים ולמרותי הרבה על הייטק ואו רציני לעשות משהו משלי וחברתי לשני יומים שהקימו סטארטאפ בתחום התעבורתי.

CELLINT: היינו בכיוון של וויזו וכיוון שלא היו אז טלפונים חכמים השתמשנו בטכנולוגיה אחרת. החברה שינתה כיוון לניהול ערים חכמות, ואני עדיין בעל מניות וחבר דירקטוריון.

מרה ונצ'ר פרטנרס: ב-2007, אחרי שנה בסטארטאפ, הבנתי שאני רוצה להקים קרן משלי. הגעתי להרולד וינר, השותף שלי, שבא מכימיה ומהתעשייה. גייסנו 25 מיליון דולר ממשקיעים איטלקים והתחלנו בקלינטק – השקעות בסטארטאפים שעוסקים באנרגיה, אנרגיה חלופית ותחום המים. לפני ארבע שנים הקמנו את הקרן השנייה

וזכינו במכרז להקמת הממה טכנולוגית. **מרה לאב:** החממה שלנו ביוקנעם, שמתרכזת בתחומים שיש להם אימפקט חיובי על החברה. יש לנו 23 חברות בפורטפוליו: אוגמדיקס, משקפי רנטגן למנתחים בתחום האורתופדיה; אפיטק, מכשיר נגד יובש בעיניים; טיימינג, ייעול אופרציות של חברות שירותים; פאבוס, מערכת חיסכון באנרגיה המיועדת לבתי מלון ובתי חולים; נורו לייף, קסדה להקלה במיגרנות ודיכאון; ועוד.

מחשבה טובה: עמותה שהקמתי עם דניאל וייל, המגשישה את הטכנולוגיה לשכבות החלשות. יש לנו היום יותר מ-50 קורסים, מהכרת המחשב ועד מרפסות תלת ממד. מדי שנה עוברים כקורסים 3000 תלמידים – נוער, ילדים, קשישים ומוגבלים.

פנאי: קריאת ספרים. אנחנו שומרי שבת וזה קריטי, כי זה היום היחיד שאנחנו משפחה נטו בלי הפרעות.

תפיסת עתיד: להשפיע על החברה תוך עשיית עסקים. אני מניח שאשאר בתחום שלי.

ליאת רון

אני: יום, ביישן, סקרן, משפחתי.

משפחה: סבא'רבא שלי מצד אמא הגיע מגרמניה לאיטליה בתחילת המאה העשרים והתחתן עם מקומית. הם קראו לסבי אסטורה (astorre), שם איטלקי שמעטים כבר משתמשים בו בימינו. סבא היה נשיא הקהילה היהודית, קונסול הכבוד הראשון של ישראל במילאנו, ובעלים של מפעל לנייר, משפחה אמירה. סבתא ממשפחת אצולה בטורינו. משפחתו של אבא מצד סבא אבא 700 שנים באיטליה, ולפני כמה שנים עברו ממורגה למילאנו ועסקו בטקסטיל. סבתא ממשפחה של יוצאי ספרד. עד '43 חיו חיים רגועים ועם כניסת הגרמנים, משפחתה של אמא ברחו לשווייץ ושל אבא להרים בסביבת מודנה ואחר כך לפירנצה. ההורים התחתנו ונשארו במילנו. אבא נכנס לעסקי הטקסטיל ואחר כך עבר לנדרל"ן. אמא פרופסורית לעברית ולשפות שמיות באוניברסיטת מילאנו.

ילדות: מילאנו. אני הצעיר משלושה. ניהלנו אורח חיים בין מוסרתי לדתי. בחופשים נסענו לבקר את המשפחה בישראל, למדתי עברית בבית הספר היהודי, הייתי מדרוך בבני עקיבא ולבר מצווה קיבלתי מחשב ולמדתי לתכנת. **ישראל 1:** בגיל 18 באתי ללמוד פה פיזיקה באוניברסיטה העברית על מילגה של תוכנית "אמירים". גרתי בדירה של המשפחה בירושלים ואחרי שלוש שנים התלבטתי אם להישאר ולעשות צבא. כסוף החלטתי ללכת ללימודים.

אקדמיה: התקבלתי לדוקטורט ישיר בלונדון ועשיתי אותו בתחום מאיצי החלקיקים והיתוך גרעיני. את הפוסט דוקטורט עשיתי בפריז. הפכתי למומחה עולמי בתחום מאוד ספציפי, כתבתי מאמרים והייתה לי קריירה נחמדה. הרגשתי שהעיסוק שלי צר מדי והחלטתי לקחת שנה ולחשוב – ויצאתי לקיימברידג' ללמוד כלכלה. התקשיתי עם התיאוריות הלא מוחלטות שלה לעומת המדעים המדויקים. בסיום התואר התחברתי למקיניו.

מקיניו: התקבלתי כיועץ רגיל וקיבלתי חשיפה רוחבית לנושאים ולמדינות רבות, מה שדחף את ההתפתחות המקצועית שלי.

ליאיוה: אשתי, חוקרת והיסטוריונית בתחום הפילנתרופיה היהודית שעובדת עם אוניברסיטת אוקספורד. הכרנו כשהורכתי אותה בבני עקיבא, היו לנו כמה סיבובים, ולפני 15 שנה, כשהייתי כבר כאן, היא באה לבקר